

FECR

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

Aylık İslami Eğitim Dergisi

Sayı 10

Yıl Ekim 2022

“İSLAM’DA AİLE YAPISI VE ÇOCUK EĞİTİMİ”

Safvan MUHLİS Hoca
Hasbihal

Selman SAMATYALI - Zeyd ENFAL - Halid EYMEN -
Muaz ALİMOĞLU - Abdulkerim SİDDİK -
Ali MARUF - Muhammed YAŞAR

İLETİŞİM AĞLARIMIZ

Merkez Mescid / Dergi Binası
Ali baba mah. 5041 sok. gözde apt altı no8

Karaköprü/ŞANLIURFA

İletişim : 0531 104 15 96

fecrmescidi@gmail.com

Fecr Dergisi Temsilciligi

Yusuf paşa mah. 11 nisan fuar cad.no 22/a

Haliliye/ŞANLIURFA

İletişim: 0545 492 60 60 - 0552 727 97 56

fecrdergisi/facebook.....

fecrmescidi/instagram.....

fecrmescidi/youtube.....

TASARIM VE DİZAYN FECR MEDYA EKİBİ TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

Hamd bizlere lütufta bulunarak bize doğru yolu gösteren alemlerin Rabbine. Bütün sevgiler, övgüler ona. Her türlü noksanlıktan münezzehtir olan, kullarına merhamet eden Allah azzevecelle'dir.

Salat ve selam O'nun Resulü olan Peygamberi Hz.Muhammeds.a.v üzerine olsun. Ve yine salat ve selam Nebimiz Muhammed s.a.v in ehline, ashabına ve kıyamete kadar gelecek olan mümin, muvahhid ve mücahit kulların üzerine olsun. (AllahummeAmin)

Devletleri oluşturan topluluklar ailelerden meydana gelir. Ailelerin nasıl bir yapılanmaya sahip olması gerektiği elbette kurani bir anlayış ve peygamberi bir üslup ile olur. Ailelerin devamı için ise bir mekanizma olan çocuklar, toplumun adeta ham maddesi hükmündedir. Çocuklar, iyi olsun kötü olsun gelecek nesillerin adaylarıdır. İslam'ın hükümlerinin yeryüzünde söz sahibi olması için önce nefsi eğitimler sonra ise çocukların eğitimlerinin nebevi bir metottan geçerek mümkün olabilir. Çocuklarımızı ahlaken bir rotaya doğru sürüklemesek, küfrün karanlık denizlerinde boğularak hem bizim nefsimizi hem de kendi nefislerini tehlikeye atabilirler Allah muhafaza.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ 6

"Ey iman edenler! Nefislerinizi/Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taş olan ateşten koruyun. O (ateşin) üzerinde sert, güçlü melekler vardır. Onlar, emrettiği şeylerde Allah'a isyan etmez ve emroldukları şeyi yaparlar." (Tahrim6)

Bu ayetten anlaşıldığı üzere, işin büyük bir kısmı evin idarecisine düşmektedir. Gerek ilmen olsun gerek ahlaken olsun eşlerin ve çocukların eğitiminden her ne kadar evin reisi sorumluyorsa da çocukları ve evi düzenleyen anneler de bu sorumluluğa sahip olmalıdırlar.

Çünkü

İbni Ömer (Allah Onlardan razı olsun)'dan rivayet edildiğine göreRasulullah (sallallahu aleyhi vesellem) söyle buyurdu:

"Hepiniz çobansınız, hepinizgüttüğünüz sürüden sorumlusunuz. Amir memurlarının çobanıdır. Erkek, aile veçocuklarının çobanıdır. Kadın da evinin ve çocuklarının çobanıdır. O halde hepinizbirer çobansınız ve hepiniz idareniz altında bulunanlardan sorumlusunuz."

(Buhari, Müslim,)

Kişilerin sorumluluk dereceleri bu kadar yüksekken bu hayatın finalinde ebedi mutluluğu arzu ediyorsakİslami ahlakın ve eğitimin nasıl olduğuna bu ayki dergimizin başyazısı olan "İslam da aile yapısı ve çocuk eğitimi" adlı konuyu safvanMUHLİS hocadan beraber inceleyelim.

SELAM HİDAYETE TABİ OLANLARIN ÜZERİNE OLSUN

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

İÇİNDEKİLER

İslam'da aile yapısı ve çocuk eğitimi

Davet ve dava adamı

Vahy kavramı

Esmâül hüsna (EL VEKİL)

Kur'an-ı kerim mucizeleri (Korunmuş tavan)

İslam'da cuhd etmek

Müzik dinlemenin hükmü (Alıntı)

Yakini iman ve tevekkül

Ebu zer el ğifari

Niyet ve istikamet

Safvan MUHLİS (Hoca)

Selman SAMATYALI

Halid EYMEN

Selman SAMATYALI

Muaz ALİMOĞLU

Abdulkerim SİDDİK

Ömer FARUK

Zeyd ENFAL

Ali maruf

Abdulkerim SİDDİK

Yazarlar dergi içinde seçmiş oldukları konularda, kaynak göstererek alıntı yapabilirler.

İSLAM'DA AİLE YAPISI VE ÇOCUK EĞİTİMİ

Safvan MUHLİS Hoca
İLETİŞİM

safvanmuhlis@fecrdergisi.com

Hamd, Kullarını Karanlıklardan Aydınlığa Çıkaran, Nimetleri ile Bizleri Lütüflandıran, Tek ve Kahhar Olan Allah'a (suphanehuteala), Salat ve Selam Pak Nübüvvetin Muhatabı Rasulullah'a (sallallahualeyhivesellem) ve O'nun Yolunu Takip Eden Mümin ve Muvahhid Kullara olsun.

Bundan sonra;

"Ey insanlar; sizi bir tek nefisten yaratan, ondan eşini var eden ve ikisinden birçok erkek ve kadın üreten Rabbinizden korkun. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan korkun da, akrabalık bağını kesmekten sakının. Muhakkak ki Allah; sizin üzerinizde tam bir gözeticidir."(Nisa/1)

"İçinizden kendileriyle huzura kavuşacağınız eşler yaratıp, aranızda sevgi ve rahmet koyması onun varlığının delillerindedir. Bunlarda düşünen toplum için dersler vardır." (Rum/21)

Toplumun en küçük sosyal birimi olan ailenin varlığı neredeyse ilk insanın yaratılışı kadar eskidir. İnsanı imtihan etmek üzere yaratan Allah, onu yalnız bırakmamıştır. Çok kısa bir süre sonra da eşini yaratıp ilk aileyi oluşturmuştur. Yaratılan ilk insan uzun süre yalnız kalmamış neredeyse yaratılışının hemen ardından Allah'ın dilemesiyle kendini bir aile içinde bulmuştur.

Âdem aleyhisselam'ın dünyaya inmeden daha Cennette iken eşinin olması ve birlikte imtihana tabi tutulmaları aile yaşamının önemine ve vazgeçilmezliğine işaret eder.

Aile, ferdin bazı sosyal ve tabii ihtiyaçlarının sevgi ve rahmet ikliminde karşılanması ve nesillerin kıyamete kadar ahenkle devamı için gerekli olan bir müessesedir. Üstün değerler, önce ailede alınıp korunur ve sonraki nesillere aktarılır; toplum ve devlet de bu değerlerle şekillenir. İslam hukukuna uygun bir evlilik hayatının, ahlâkın güzelleştirilmesi, nefsin haramlardan korunması, fitnenin defedilmesi, çocuk terbiyesi, işlerini görmekten âciz olan Müslümanların ihtiyaçlarının karşılanması, akraba ve muhtaçlara nafaka verilmesi ve Müslümanların çoğalması gibi birçok faydası bulunmaktadır. Bu durum her bir ailenin kuruluş ve devamında hassasiyet gösterilmesini ve eşi olmayanların, hasaten gençlerin (meşru ihtiyaçlarının ailede kar-

şılanması için) hem maddî hem de manevî açıdan desteklenmesini gerektirmektedir. Bu sebeple, İslam hukukunda evlilik teşvik edilmiş; evlendirme velâyeti gibi evlenme sürecinin sağlıklı bir şekilde yürütülmesinde önemli rolü olan birçok hak ve mükellefiyet meşru kılınmıştır.

İlk insanın yaratılışından beri var olan aile kurumu bazen şekil değiştirerek bazen genişleyip daralarak bazen de (bazı toplumlarda) yozlaştırılarak günümüze kadar devam etmiştir. Ancak aile, hiçbir zaman ve toplumda tamamen yok sayılmamıştır. Aileyi korumak üzere farklı kültürlerde farklı önlemler alınmış, dinler ve hukuk sistemleri de aileyi korumak için düzenlemeler yapmış, yaptırımlar koymuştur.

Aile hukuku hükümlerinin çok büyük bir oranı direkt Kur'an'a bağlıdır, açıklamaları da daha çok sünnetle sabitlenmiştir. Yani Kur'an ve sünnetle belirlenen noktaların tespitinde içtihadı daha az yer bırakılmış, hükümler daha çok Kur'an ve sünnetle belirlenmiştir.

Tevhid dini olan İslam, aile yapısında da tevhide yani birliğe önem vermektedir. Ailenin geçim ihtiyacını karşılama ödeviyle birlikte aile reisliği kendine verilen erkek, bu reislikte başıboş bırakılsaydı, şüphesiz ki bu adil bir aile reisliği değil, zalim bir aile diktatörlüğü olurdu. Ancak âlemlerin Rabbi olan Allah (azzevecelle) erkeği bu konuda başıboş bırakmamış, ailesine nasıl ve ne şekilde davranacağını açık hükümlerle beyan etmiştir. Nitekim gerek Kur'an da gerekse Nebi sünnetinde bu mesele açık bir şekilde izah edilmiştir;

“Ey iman edenler; kendinizi ve çocuklarınızı, yakacağı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun üzerinde iri gövdeli, haşin tabiatlı melekler vardır. Ki onlar; Allah'ın kendilerine emrettiğine katiyen isyan etmezler. Ve emrolduklarını yaparlar.” (-Tahrîm/6)

İbni Ömer radiyallahuanhümâ'dan rivayet edildiğine göre Peygamberaleyhisselatuves-salam şöyle buyurdu;

“Hepiniz çobansınız. Hepiniz güttüğünüz sürüden sorumlusunuz. Âmir, memurlarının çobanıdır. Erkek, ailesinin çobanıdır. Kadın da evinin ve çocuğunun çobanıdır. Netice itibarıyla hepiniz çobansınız ve hepiniz idâre ettiklerinizden sorumlusunuz.”

(Buhârî, Cum`a 11, İstikrâz 20, İtk 17, 19, Vesâyâ 9, Nikâh 81, 90, Ahkâm 1; Müslim, İmâre 20. Ayrıca bk. EbûDâvûd, İmâre 1, 13; Tirmizî, Cihâd 27)

Aile içindeki ilişkiler bireylerin en yakın ilişkilerini ifade eder. Yani insanın en yakınları eşi, anne-babası ve çocuklarıdır. Birbirine bu denli yakın olan insanların ilişkilerinde temel esas karşılıklı sevgi, saygı ve merhamet olmalı, ilişkiler sağlam olduğu kadar seviyeli ve duygu yüklü olmalıdır. Çünkü ancak bu sayede insanlar huzura kavuşur. Çünkü aile oluşturmanın temelnedenlerinden biride huzur kavuşmaktır.

Peygamber Efendimiz şöyle buyurur: “Sizin en hayırlınız ailesine karşı en hayırlı olanıdır. Ben de aileme karşı hayırlı olanım.”

(İbn. Mace: Nikâh, 50; Darimi, Nikâh: 55)

İslâm; Allah'a iman ve kulluk mertebesinde hemen sonra, anne ve babaya iyi davranma mertebesini koymuştur. Birbirini takip eden birçok ayet, anne ve babanın rızasının Allah'ın rızasından sonra geldiğini ve anne babaya iyi davranmanın iman faziletinden sonra en faziletli amel olduğunu açıklamaktadır:

“Allah'a kulluk edin, ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana babaya iyilik edin.” (Nisa,36)

Yaşadıkları müddetçe ihtiyarlayıp aciz düşseler dâhi onlara iyi davranmada İslam'ın koyduğu ahlâki üslup, insanlığın İslam doğmadan evvel tanımadığı bir mertebeye ulaşmıştır:

“Rabbin yalnız kendisine tapmanızı ve ana babaya iyilik etmeyi buyurmuştur. Eğer ikisinden biri veya her ikisi senin yanında ihtiyarlayacak olursa onlara karşı öf bile demeyesin, onları azarlamayasın, ikisine de hep tatlı söz söyleyesin. Onlara acıyarak alçak gönüllük kanatlarını ger ve ‘Rabbim! Küçükken beni yetiştirdikleri gibi sen de onlara merhamet et de.’” (İsra, 23–24)

“Biz insana anne ve babasına karşı iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Annesi onu, güçsüzlükten güçsüzlüğe uğrayarak karnında taşımıştı.” (Lokman, 14)

Ana babaya iyi davranma konusundaki nasları

inceleyen kimse, hadislerin de ayetleri tekit eder mahiyette anne ve babanın faziletini beyan edip onlara karşı iyi davranmanın faziletini anlatarak, asi olmaktan sebep ne olursa olsun evlatları sakındırdığını görür. Biz ana babaya iyi davranmayı teşvik eden bu aydınlık sayfayı çevirip onlara asi olmaktan sakındıran sayfayı açtığımızda karanlık, sıkıcı, ana babasına asi evladın gönlünü derinlerden sarsacak kapkara bir sayfa buluruz. Ana babaya asiliğin Allah'a şirik ile birlikte zikredildiği bu sayfa Müslüman aklını başından alır. Çünkü ana babaya asilik büyük günahların da en büyüğü ve hataların en çirkini olarak gözükmektedir. Ana babaya iyilik, onlara sevgi dolu bir kalp ile yönelmek, yardım elini uzatmak Müslüman ahlâkının en köklülerindedir.

Hz. Muhammed(aleyhisselatuvesselem), ailesi içerisindeki davranışlarıyla, tüm aile bireylerine örnek olmuştur. Onun ailesine karşı davranışları, bize de aile hayatımızda nasıl davranacağımız konusunda örnek oluşturmuştur.

Peygamberimiz, aile bireylerini çok severdi. Örneğin o kendisi küçükken ölmüş olan annesini hiçbir zaman unutmamış ve sürekli mezarını ziyaret etmiştir. Peygamberimiz, amcalarını, özellikle de Ebu Talip'i çok severdi. Onu kıracak bir davranış yapmaz, ona devamlı yardımcı olmaya çalışırdı. Aile, sevgi üzerine kurulur.

Sevgi olmadan, mutluluk olmaz. Peygamberimiz, aile bireyleriyle kavga etmemiş veya onlarla tartışmamıştır. Çünkü o, aile bireylerini sever ve onlara değer verirdi. O, çok iyi bir aile reisi, şefkatli ve hoşgörülü bir babaydı. Hz. Peygamber, aile bireyleri ile her zaman uyumlu olmuş, onların düşüncelerine önem vermiştir. Sık sık, hanımlara ve çocuklara nazik davranmak gerektiğini söylemiştir.

Bir aile içerisinde, bireyler birbirlerine yardımcı olurlar. Örnek bir insan olarak Hz. Peygamber de ev işlerine yardımcı olmaktan hoşlanırdı. Ev halkı ve arkadaşları onun bütün işlerini yapmaya hazır olduğu halde, peygamberimiz bunu istemezdi.

Bir gün birisi, Hz. Aişe'ye(radiyallahuanha), Peygamberimizin neler yaptığını sordu. Hz. Aişe, onun bizzat ev işleriyle meşgul olduğunu söyledi. Peygamberimiz, elbiselerini yamar, evi süpürür, keçileri sağır, çarşıdan alışveriş yapar, ayakkabılarını ve delik su kaplarını tamir ederdi. Develeri bağlar, onların yemlerini verirdi.

Ev işlerine yardım ederdi. Arkadaşlarının da bu

konuda kendisini örnek almalarını isterdi.

Anne babanın çocukları arasında ayırım yapması, aile mutluluğunu azaltır.

Peygamberimiz de bir baba olarak, aile bireylerine eşit davranmış, aralarında ayırım yapmamıştır.

O, herkese hak ettiği değeri verirdi. Aile içinde kimseyi ayıplamaz, küçük düşürmezdi. Yanlış davranışları bile güzellikle çözerdi.

O dönemde, kız çocukları, erkek çocuklarından ayrı tutulurdu. O, erkek çocukların üstün görülme anlayışını yıkmıştır.

Peygamberimizin kız ve erkek ayrımı konusunda getirdiği en büyük yenilik, kadınların da mirasçı olmalarıdır. Çünkü o dönemde ölen kişilerin varlıkları sadece erkeklere kalıyordu.

Peygamberimiz, aile bireylerinin eğitimine önem vermiştir. Kız erkek demeden tüm çocuklara iyi eğitim vermenin önemi üzerinde durmuştur.

Peygamberimiz, sonradan evlatlık edindiği, Zeyd'i kendi çocuklarından hiç ayrı tutmamıştır. Zeyd'e kendi yediklerinden yedirmiş, giydiğinden giydirmiştir.

Hz. Peygamber, ailede çocuklar arasında ayırım yapmayı kesinlikle uygun görmemiştir. O, şöyle buyurur:

“Allah'tan korkun, çocuklarınız arasında adaletli davranın.” Bu konu üzerinde o kadar durmuştur ki, bir defasında şöyle buyurmuştur: “Şüphesiz ki Allah, çocuklarınız arasında öpücüklerinizde de eşit davranmanızı sever.”

Peygamberimizin aile bireyleri arasındaki davranışlarına şu olay çok güzel bir örnektir. Hz. Ali(radiyallahuanh) şöyle anlatır:

“Hz. Peygamber, bizi ziyaret etmişti. Yanımızda geceledi. Hasan ve Hüseyin'de uyuyorlardı. Bir ara Hasan, su istedi. Derhal kalkan Hz. Peygamber, su kabından su aldı. Çocuğa vermek için getirmişti ki, o sırada uyanmış olan Hüseyin, hemen bardağı alıp su içmek istedi. Hz. Peygamber, ona vermeyip önce Hasan'a verdi. Bunun üzerine, Fatıma(radiyallahuanha) dayanamayarak 'Hasan'ı Hüseyin'den çok seviyorsun, deyince, hayır ilk defa o istedi' cevabını verdi.”

Bu yüzden Peygamberimizin çocuklarına, torunlarına, hanımlarına karşı güzel davranışları bizlere de örnek olmalıdır.

Müslüman aileler, çocuklarının eğitiminde hele ki böyle bir dönemde çok hassas davranmaları elzemdir. Bu gün fesat medreselerinin çocuklarımızın beyinlerini ve ahlaklarını hezeyana götürdüğü bir dönemde bu mevzu daha da bir ehemmiyet kazanmıştır.

Materyalist bir hale gelen toplumumuzun bugün ki durumu göz önünde alındığında çocukların ve gençlerin maddeci ve madde bağımlı halleriyle ailelerin nasıl perişan oldukları gözler önünde bulunmaktadır.

Ebeveynler artık öyle bir hale gelmişlerdir ki tırnaklarına zarar gelmesine dayanamadıkları göz bebekleri çocuklarının bir an önce ölmelerini talep eder duruma gelmişlerdir.

Şeytan ve avanelerinin saldıracağı ve bozulduğunda sevineceği müesseselerden biri aile yapısıdır.

Bununla ilgili olarak hadiste şöyle haber verilir;

“İblis tahtını su üzerine kurar.

Sonra yapacakları kötülükleri yapmak üzere avenesini sağa sola gönderir. Makam ve mevkiye ona en yakın olan, fitnenin en büyüğünü yapandır. Hepsi yaptıklarını anlatmak üzere İblis’in yanına gelir ve içlerinden birisi: ‘Ben şunu, şunu yaptım.’ der. Ancak İblis, ona: ‘Senin yaptığın da bir şey mi?’ der. Sonra bir başkası gelir ve ‘Falan adamı, karısından boşayınca kadar onun yakasını bırakmadım.’ der. İblis bundan o kadar memnun olur ki, hemen onu yanına çağırır ve ‘Sen ne kadar şirinsin!’ diyerek ona iltifat eder.” (Müslim, Münafikûn 67; Müsned, 3/314)

İşte bu yüzden ki ailenin ifsadı şeytanın en çok sevdiği ve dolayısıyla toplumun da ifsadını getirecektir ki halihazırda bugün bunu görebiliyoruz.

Öyleyse çözüm ne?

Muhakkak şüphe yok ki etkili ve yegane çözüm Peygamberi bir terbiye ile anne babalar kendilerini itikaden ve ahlaken Allah Teala'nın razı olacağı bir yol tutup çocukları da bu minval üzere talim ve terbiye etmektir. Eğer bunun zıddı bir yol tutulur, çocuklar sadece dünyalık bir derece kazanmak, geleceği için iyi bir iş imkanına sahip olması için mücadele edilir(ki bu gün verilen çoğu mücadele

bunun üzerinedir) ve Allah'ı (azzevecelle) ve Rasulünü tanıtacak ölümün, hesabın varlığını öğretmez ise işte o zaman o çocuklarımızın ayette ifade edilen bu ifadeleri bize söylemeleri uzak değildir;

“Ve küfredenler derler ki: Rabbımız; cinnlerden ve insanlardan bizi saptırmış olanları göster, onları ayaklarımızın altına alalım da alçaklar, aşağıların aşağısı olsunlar.” (Fussilet/29)

Eğer çocuklarımızı Allah'ın razı olacağı bir kulluk üzere yetiştirmek derdinde olmaz ve bunu göz ardı edersek ayetin ifadesi ile bakmaya kıyamadığımız yavrularımızın bizleri cehennemde ayaklarının altına almaları Allah muhafaza uzak değildir! Öyleyse kardeşlerim Rabbimizden namazlarımızda hep şöyle dua edelim;

“Rabbim, bana Salihlerden(evlatlar) ihsan et.” (Saffat/100)

“Onlar ki; Rabbımız, eşlerimiz ve çocuklarımız hususunda gözümüzü aydın kıl, bizi müttakilere imam yap, derler.”(Furkan/74)

Rabbim nefislerimizi ve ehillerimizi İslam ile şerflendirsin, ateşten azad olan kullarından eylesin ve canlarımızı Müslümanlar olarak teslim etmeyi nasip etsin Allahümmeamin.

www.fecrdergisi.com

DAVET VE DAVA ADAMI

Selman SAMATYALI

iletişim

selmansamatyali@fecrdergisi.com

Hamd ve bütün övgüler bizlere nimetler bağışlayan bize kendisine ibadet etme lütfu veren yerin ve göğün hükümdarı olan Allah c.c ya Salat ve selam Allah'ın kulları içerisinde seçip çıkardığı onun habibi Resulü ve müminlerin önderine olsun.

Bundan sonra;

Hz. Muhammed aleyhisselam'ın ilk vahiyle başlayan davet mekanizması ve davaya gönül veren ilk Müslümanlar hazırda bulunun o günkü Mekke müşriklerinin onlara karşı tavırları, işkenceleri ve bunlara sebat eden o ilk hayırlı nesil ve onu takip eden tabiinler bu dinde nasıl bir tavır sergilemişler gelin hep birlikte bakalım.

Bütün resullerin ve nebilerin getirmiş olduğu destur,"la ilahe illallah" kelimesi ile başlayan Hz. Muhammed aleyhisselam'ınbi'setinde kendisine ilk defa görünen Cibril, Allah Teala'dan aldığı vahyi ilettikten sonra Hz. Peygamber aleyhisselam kalktı dünyada ilk destekçisi olan müminlerin annesi ve İslam'ın ilk iman eden kadını cennette kendisine inciden köşkler ikram edilen Hz. Hatice'nin yanına giderek ona böyle bir halin olduğunu aktardı ve o da Rasulullah ile birlikte amcasının oğlu varakanın yanına gitti.Rasulullah aleyhisselambaşından geçenleri Varaka b. Nevfel'eanlattı. VeVaraka'nın kendisine söylediği şeyler hem sevindirici hemde bir hayli hayret verici olarak korkutucuydu ve şöyle dedi: "Bu gördüğün şey Musa aleyhisselam'a gelen Namusu Ekber'dir. Ah keşke senin davet günlerinde genç olsaydım kavmin seni yurdundan çıkaracağı zaman sağ olsaydım!.."

Rasulullah aleyhisselam, kavmim beni yurdundanımı çıkaracak dedi.

Varaka, Evet, zira senin gibi dava getirmiş hiçbir kimse yokturki düşmanlığa uğramasın. Şayet senin davet günlerine yetişirsem sana son derece yardım ederim dedi.

Evet, davetin ilk gününden büyük dava adamı ve ona yoldaşlık edenlerden görüyoruz ki bu dava çetin olacak. Ve bu davet alanında türlü türlü engeller barikatlar ve düşmanlar ile karşılaşacağız. Bu kutlu olan dava bir hayli çetin geçeceğinden insanların kafalarını kaşıyacak zamanının olmadığı günler onu bekleyedururken kendi nefsinide unut-

madan Rabbine ibadet etmelidir. Çünkü ilk davet ve dava adamına gelen ilk emirler şöyle idi.

“Ey örtüsüne bürünen/(nübüvvet) yükünü yüklenen (Peygamber)! Bir kısmı hariç geceleyin kalk! Yarısı kadar ya da biraz eksiltve-ya ona biraz ekle. Kur’ân’ı tertil üzere oku.”(- Müzzemmil 1,4)

Evet, evvela Rabbimiz davetçinin ağızını bizlere bildiriyor. Bir davetçi davete başlamadan evvel dava adamı olmayı başaracak, davanın prensiplerini yerine getirecek ki davetçi vasfına girebilsin. Buda kendi heybesini doldurarak ve ilim tahsil ederek ve bu ilim ile amel etmeyi başarır ise mükemmel bir davetçi vasfını alabilir. Çünkü Allah’a davet etmek ancak kulluk görevini yerine getirmek ile olur ayette de geçtiği gibi;

“Ben Cinleri ve insanları sadece bana kulluk etsinler diye yarattım.” (Zariyat 56)

Davet ile yükümlü kılınan bütün Peygamberler, yaratılış gayeleri olan kulluk görevlerini hiçbir zaman göz ardı etmemişlerdir.

Bu donanımlara sahip olduktan sonra Müminler neye davet ettiğinin tam bilincinde olursa, başarısı geçmiş peygamberlerinde başına gelen zaferler ile sonuçlanacaktır. Nitekim Nuh aleyhisselam mücadelesi şöyle sonuçlanmıştı.

“Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla beraber olanları kurtardık. Onları (yeryüzünün) halifeleri kıldık. Ayetlerimizi yalanlayanları ise suda boğduk. Uyarılanların akıbetinin nasıl olduğuna bir bak!” (Yusuf 73)

Ve yine Hud aleyhisselam mücadelesi şöyle sonuçlanmıştı;

“Ne zaman ki emrimiz geldi, Hud’u ve onunla beraber iman edenleri yanımızdan bir rahmetle kurtardık. (Gerçekten) onları, çok ağır bir azaptan kurtardık.” (Hud 58)

Ve daha nice peygamberlerin akıbetleri böyle olmuştur. Davetçi, davet esnasında yoluna çıkacak engellere aldırış etmeden akıbetin muttakiler üzerinde güzel sonuçlar olduğunun bilincinde olarak davetine tıpkı

nebilerin, resullerin ve ona tabi olan muhlislerin yolundan iz sürmeye devam etmelidir. İlk vahiy nüzul olduğundan itibaren bu davet çalışmasında tebliğin sınıflandırma yapmadan, hür, köle, zengin veya fakir ayrımı yapmadan İslam’ın temel esası herkese aktarıldı. İslam’ın en önemli özellikleri olarak tarihe kaydedildi. Ve bu da Müslüman bir davetçinin bulunduğu her ortamda kişiler üzerinde sınıflandırma yapmadan İslam’ın temel ilkelerini anlatma metodunu ortaya çıkarmıştır. Biz yine Peygamber aleyhisselam’dan görüyoruz ki davetin birçok aşamaları vardır.

Abdullah İbn Mesud şöyle diyor:

Allah Resülü bize vaaz, nasihatte bulunmak için uygun zamanı beklerdi. Bizlere bu konuda bıkmıklık vermemek için son derece titiz davranırdı. (Buhari ilim. Müslim sıfatümünafikin 28 21)

Dava adamları daveti ulaştıracağı kişiler üzerinde iyi analiz yaparak seçmiş olduğu hedefe yaklaşabilsin, insanların kültürel yaşantısından iş ahlakına ve eğitimine kadar belli bilgiler elde ederse hedefe daha kolay yaklaşabilir. Hikmetli bir davetçi bildiği tüm bilgileri karşısındakine aktarmadan muhatabının sahip olduğu kavrayış gücüne göre konuşan ve onlara kaldıramayacağı yükü yüklemeyen kişidir. Yine bir davetçi muhatabına basit ilimlerle yaklaşmalıdır.

(İbn Hacer şöyle diyor!)

Basit ilmi konulardan maksat İslam’ın kolayca anlaşılabilen meseleleridir.)

Yani dinin asıllarından taviz vermeden doğru zamanı bekleyerek karşısındaki bireye soru işaretleri bırakarak İslam’ın özünü anlatmak bir dava adamının menheci olmalıdır.

Bir dava adamı yenilikçi olmalıdır sürekli bir şekilde kendisini şarj etmelidir bazen karşısındaki insan anlattıklarını anlamayabilir onun için yeni cümleler ile daha farklı metotlar sergilemelidir ki karşısındaki insanı kazanabilsin.

Bu da davetçinin okuduklarını ve anlattıklarını doğru anlamak ile mümkündür.

İbn Manzurlisanü-l Arap eserinde anlayışı şöyle tarif eder;

“Anlayış bir şeyi kalben bilmek ve o şey ile ilgili bilgi sahibi olmak demektir.”

Davetçi herhangi bir konuda kamil bir tasavvura sahip olmadan, o konuyla ilgili tüm bilgileri elde etmeden muhatabına aktarması büyük enkazlara yol açabilir.

Onun için önce tam anlayıp sonra anlatmak davetçinin prensipleri haline gelmesi lazımdır.

Son olarak bir dava adamında İlim, hikmet ve feraset gibi özellikler oluşursa davet anlamında bir şeyler ortaya koyabilir.

Muhatabını nasıl etkileyebileceğini bilebilir.

İnşaAllah çaba bizden takdir Allah azzevecelle'dendir

Davetçi kardeşlerime nasihatimdir;
her anlattığımız insanlar icabet etmeyebilir, bu durum sizi yıldırmasın.

Sonuna kadar mücadeleyi terk etmeyin.
Nice az topluluklar çok olan topluluklara karşı zafer elde etmiştir.

Kaldı ki bu dünyada zafere ulaşamazsak da inşaAllah mahşer günü herkesin köşe köşe kaçtığı zaman bizlerin Rabbimizin huzuruna çıkmaya yüzümüz olmasını temenni ederim.

Rabbim bu dine hizmet eden tüm Müslümanları muhafaza etsin ve bizleri kendisine ibadet etmeyi nasip etsin AllahümmeAmin

www.fecrdergisi.com

Vahy kavramı

Halid EYMEN

İletişim

halideymen@fecrdergisi.com

Bir olan Allah'a hamd ve kendisinden sonra bir daha peygamber gelmeyecek olan Rasullullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'e salât ve selam olsun.

Allah'a hamd olsun. Ondan yardım ve bağışlanma dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüklerinden Allah'a sığınırız. Allah'ın doğru yola ilettiğini hiçbir kimse saptıramaz ve saptırdığını da hiçbir kimse doğru yola getiremez. Allah'tan başka ibadete layık ilah olmadığına ve Muhammed'in onun kulu ve elçisi olduğuna şehadet ederiz.

Şüphesiz ki biz, Nuh'a ve ondan sonra (gelen) nebilere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a vahyettik. Ve Davud'a da Zebur'u verdik. (4/Nisâ, 163)

İnsanlığı yeryüzüne halife olarak gönderen Allah Teala insanlar için dünyada ve ahirette mutluluğa götüren bir yaşam biçimi seçip vebu dinide vahy yoluyla göndermiştir. Bizlerde inşallah vahy nedir?, vahy kimlere gelir? Vs gibi soruları izah etmeye çalışacağız.

Öncelikle vahyin kelime ve istilahi manasına göz atalım; "Vahiy" kelimesi () filinin mastarı olup lügatte, gizli konuşmak, emretmek, îma ve işaret etmek, acele etmek, seslenmek, fisıldamak ve ilham gibi anlamlara gelmektedir. İstilahta ise, Allah'ın, insanları tebliğ etmeleri için peygamberlerine iletmek istediği mesajlarını, doğrudan doğruya veya Cebrail vasıtasıyla bildirmesine vahy denir.

Yani vahy Allah'ın bizi iki cihandada afiyet ve mutluluğa ulaştıracak olan hidayet ve buyrukları peygamberlerine gizli bir yollabildirmesidir.

"Vahiy" kelimesinin yukarıdaki anlamlarda kullanıldığına ait Kur'ân-ı Kerîm'de bir çok örnek vardır. Bunlar şöylece sıralanabilir:

"Zekeriyya mihraptan kavminin karşısına çıkıp sabah akşam rablerini tesbih etmelerini vahyetti" (Meryem, 11). Buradaki vahiy kelimesi ima etmek, işaret etmek anlamında kullanılmıştır;

"Biz her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. Onlar birbirlerini aldatmak için süslü ve yaldızlı sözler vahyederler" (el-En'am, 6/112).

Şeytanların birbirlerine vahyetmesi; fısıldama, gizli konuşma anlamlarında kullanılmaktadır;

“Şeytanlar dostlarına sizinle mücadele etmelerini vahyederler” (En’am, 6/121).

Bu ayetteki “vahiy” kelimesi teşvik etme, telkin etme, söyleme, anlamlarında kullanılmıştır:

“Her gökte ona ait emri vahyetti” (Fusilet, 41/12);

“Çünkü Rabbin kendisine vahyetmiştir” (en-Zilzal, 99/5)

âyetlerinde geçen “vahiy” kelimesi de emretmek anlamında kullanılmıştır;

“Bana ve Resûlüme iman edin, diye vahyetmişim” (el-Maide, 5/111)

âyetinde zikredilen “vahiy” kelimesi ima etme, emretme, manalarını ihya etmektedir.

Musa'nın a.s anasına:

“Onu emzir. Eğer onun için korkarsan onu denize bırakıver, korkma ve mahzun olma. Çünkü biz onu geri vereceğiz ve kendisini peygamber yapacağız” diye vahyetik” (el-Kasas, 28/7).

Bu âyette geçen “vahiy” kelimesi de ilham ve rüya anlamlarında kullanılmaktadır.

Peki vahy kaç çeşittir?(Vahyin geliş şekilleri)
Vahyin geliş şekilleri hakkında Kur'ân-ı Kerîm'de açık bilgiler yoktur. Vahyin geliş şekilleriyle ilgili bilgileri Hz. Muhammed Aleyhisselatuves-salam hadislerinden ve sahabelerin şehadetlerinden öğreniyoruz. Vahyin geliş şekilleriyle ilgili şöyle bir sıralama yapılabilir:

1- Vahyin ilk şekli Rasûlüllah (s.a.s)'in uykuda iken gördüğü sadık rüyalarıdır.

Bu rüyalarda “sadık rüya” (Rüya-yıSadıka)* adı da verilmektedir. Peygamber (s.a.s)'in gördüğü bu rüyalar daha sonraları kendisine zahir olurdu. Hz. Aişe, “Peygamber, hiç bir rüya görmezdi ki, sabah aydınlığı gibi apaçık zuhur etmesin” diyerek bu rüyalara ışık tutmaktadır.

2- Rasûlüllah (s.a.s)'in uyanık halde iken vahiy meleğinin onun gönlüne vahyi ilka etmesidir.

Vahyin bu şekli şu hadis-i şerifte bildirilmektedir: “Ruhu'l-Kudüs kalbime, “Hiç bir nefis rızkını tüketmeden ölmeyecektir” diye üfledi. O halde Allah'tan korkun ve rızkınızı meşru yoldan arayınız” (Suyutî, İtkan, 1/59; Aclûnî, Keşfu'l-hafa, 1/231). Ruhu'l-Kudüs, Cebrail'dir. Cebrailin görüldüğü hakkında bir delil yoktur. Hadisten de, meleğin görünmeden vahyi ilka ettiği anlaşılmaktadır.

3- Cebrail, bir delikanlı veya bir insan şekline bürünerek Peygamber (s.a.s) vahiy getirmiştir.

Cebrail'in bu yolla Ashab'tanDılıye'nin suretine bürünerek vahiy getirdiğini bir çok sahabî nakletmektedir. Vahyin en kolay ve en meşakkatsiz şekli budur.

4- Meleğin görünmeden Peygamber (s.a.s)'e vahiy getirmesidir.

Peygamberimiz çan sesine benzeyen bir ses duyardı. Vahyin en ağır şekli budur. Vahyin bu şekli tehdit ve vaad ihtiva eden âyetlere özgüdür. Bu şekildeki vahyi Rasûlüllah (s.a.s) şöyle anlatıyor: “Bazen çingirak sesine benzeyen bir sesle gelir. Böylesi bana en ağır olanıdır...” (muttefekun aleyh) Böyle bir vahyin geliş anında Peygamber (s.a.s) titrer, terler ve rahatsız olurdu.

İbn Abbas'tan rivayet edilen bir hadiste Rasûlüllah (s.a.s)'in âyetlerizabtetmekte zorluk çektiği dudaklarını kımıldattığı zikredilmektedir.

Cenab-ı Allah, Peygamberine

“Vahyi çabucak alması için dilini kıpırdatma, onu toplamak ve kıraatını sabit kılmak bize aittir. Öyle ise sana Kur'ân okununca sen onun kıraatına uy” (el-Kiyame, 76/16-18)

uyarısında bulunmuştur. Bu âyetinnâzil olmasından sonra Rasûlüllah Cebrail'i dinler, onun gidişinden sonra onun gibi okurdu.

5- Meleğin asli sûretinde görünerek Allah'ın emrini Peygamber (s.a.s)'e getirmesi ve okumasıdır. Cebrail, bu şekliyle iki kez vahiy getirmiştir. Birincisi nübüvvetin başlangıcında olmuştu. Peygamber (s.a.s) baygınlık geçirmiştir. İkincisi ise miraç olayının gerçekleşmesinde olmuştu.

Bu olaya delil olarak

Ândolsun ki onun diğer bir defa da Sidre-tü'l-Münteha'nın yanında gördü" (en-Necm, 53/13-14) âyeti zikredilebilir.

6- Rasûlüllah (s.a.s)'in uyanık halde iken Allah Teâlâ ile konuşmasıdır.

böyle bir konuşmada arada hiç bir vasıta yoktur. Namazın farz oluşu bu yoldadır.

Vahyin bu yoluyla ilgili olarak aşağıdaki âyeti zikredilebilir. "Allah Musa ya da hitab ile konuştu" (en-Nisa, 4/164).

7- Cebrail'in Peygamber (s.a.s)'e uyku halinde vahy getirmesidir.

Kevser Sûresi'nin bu şekilde nâzil olduğu rivayet edilmiştir.

Aynı zamanda kuran vahyi ile sünnet vahyi arasında fark vardı; cibril kuran vahyini sünnet vahyinden ayrı bir şekilde getiriyor.

Cibril Kur'an'ı tabiri caizse bir ferman şeklinde okuyor yalnız sünneti ise pratik bir şekilde gösteriyor. Mesela namazın nasıl kılınacağını cibrilin göstermesi gibi. Ve peygamberimize aleyhisselatuvesselem gelen vahiy ne şekilde olursa olsun vahiyden öncede vahiyden sonrada tam bir şuur halindedir.

Peki vahy'e peygamberler dışında bir kimse mazhar olabilir mi?

Bilindiği üzere vahy peygamberlere has bir durumdur. Ve nitekim efendimiz (aleyhisselatuvesselem) hatemul Enbiya (peygamberlerin sonuncusu) olduğundan vahy peygamberin ölümünden kesilip din tamamlanmıştır. Eğer bir kişi kendisine vahy geldiğini iddia ederse ki bu peygamberlik iddiasıdır ve son peygamber ayetini inkar ettiği anlamına gelir. Ve bu kişinin yolunu tutanlar ve destekleyenler de istesede istemese de onun peygamberlik iddiasını kabul etmiş sayılır. Kısacası artık din tamamlanmıştır, vahiy kesilmiştir, artık vahye Mazhar olabilecek bir kişi katıyyen olamaz. Bundan dolayıdır ki bizlerin kendisini böyle tanıtan, bana vahyolunuyor (haşâ) Cebrail bana göründü (haşâ) gibi söylemleri olanlardan ictinab etmemiz gereklidir ki dinimizi korumuş olalım. Aklımıza şöyle bir soruda gelebilir; Allah'ın dostları olan evliyalara da vahiy gelmezmi?

Öncelikle yukarıdada söylediğimiz gibi Allah Teala açık bir ayet ile peygamberliğin son bulduğunu bize bildirmiştir.

Bu yüzdendir ki bundan sonra kim olursa olsun kendisine vahyin geldiğini iddia eden kimse sapmış ve insanlarda oraya çekmeye çalışmıştır.

Peki ilk vahy nerede inmiştir?

Hepimizin bildiği üzere ilk vahiy alak suresi ilk 5 ayettir. Ve Hira mağarasında gerçekleşmiştir. Nebi aleyhisselatuvesselem kendisini uzlete çekerek bir müddet kendisini tefekküre yönlendirirdi ve yine bu uzletlerden birinde Hira mağarasındayken vahiy meleği ona göründü.

Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir alekadan (embriyodan) yarattı. Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir. O Rab ki kalemle yazmayı öğretti. İnsana bilmediği şeyleri öğretti.(Alak/1-5)

Ve bundan sonra Nebi (aleyhisselatuvesselem) ilk defa böyle bir şeyle karşılaştığından korktu ve bir müddet Allah Teala hikmeti gereği vahyi kesti. Ve sonrada Müddessir suresi ilk 5 ayetle Allah Teala vahyini peygamberine indirmeye başladı. Ve İslam dini sonunda tamamlandı.

Vahyin kaydedilmesi:

Peygamberimizin ve vahyin ilk muhatabı olan cemiyetin hakim vasfı ümmilik olduğundan ve yazı vasıtalarında fazla bulunmadığından kuran daha ziyade hafızalara emanet edilmekle beraber yazı ile kaydetme işi üzerinde de titizlikle durulmuştur. Bundan ötürü Nebi aleyhisselatuvesselem sahabesinden Vahiy katipleri edinmiştir.

Cibrilin talimatı ile indirilen kısmın hangi surenin neresine konulacağını yazdırırdı. Bu resmi kayıttan başka sahabeden imkan bulanlar kendileri için de kaydederdiler. İçlerinde 4 halife, ubeybibn kab, Zeyd bin sabit, Halid bin velid gibi kişilerin olduğu Vahy kâtiplerinin sayısı 40'a kadar çıkarılmaktadır.

Allah Teala bizleri vahyini hakkıyla fehmedip ve ona göre hayatını tatbik eden kullarından eylesin. Allahümme amin. Doğrular Allah'tan yanlışlar kendi ellerimizle yaptıklarımızdandır.

ESMA'ÜL HÜSNA EL VEKİL

Selman SAMATYALI

iletişim

selmansamatyalı@fecrdergisi.com

Hamd ve övgü, Allah'a (azze ve ceele), salat ve selamresulullah (sallallahualeyhivesellem) ve O'nun yolunu ihlas ile takip eden Mü'min Muvahhid ve mücahid kullara olsun.

Yüce Allah şöyle buyurmaktadır

Vekil olarak ALLAH yeter (Nisa 81)

ALLAH bize yeter O ne güzel vekildir

(Ali İmran 173)

benden başka vekil edinmeyin (İsra 7)

Vekil vekalet verenin ihtiyaç duyduğu bütün şeylere adına yapmaya izin verdiği yetkili kıldığı kimsedir kişinin vekil tayin etmesi kendi işini yapması için başkasına yetki vermesi ya vekalet verenin acizliğinden veya rahatlığındandır.

Filanı vekil tayin ettim dediğinizde bu ifade vekalet verilerine tam bir teslimiyeti ve nasıl bir sonuca ulaşacağınızı bilmenizi göster özetle vekalet bütün varlıkların ihtiyaç duyduğu mahsus hissedilen ve makul akılda Anlaşılan bütün işleri gerçek ve bağımsız bir vekil olan Allah'a havale etmektir. İnsanı ilgilendiren bütün işlerde Allah'a güvenip dayanmak ona sığınmak ve Yalnız ondan yardım dilemektir. Buna göre vekil koruyan himaye eden kefil olan adaletli davranan ve yeterli olan anlamına gelmektedir.

El halimi der ki vekil varlıkların kendisine ait olduğunu Emir verme yetkisinin yalnız kendinde olduğunu kendisinden Başka hiç kimsenin bir şeye malik olmadığını bilerek Her işin kendisine havale edildiğini Yüce varlıktır.

İmam Kurtubi güzel bir Soruya dikkat çekerek şöyle der:

"Eğer derseni ki Madem Allah bütün kulların rızkını ve işlerini üstlenmiş onlara kefil olmuş O halde açlıktan ve sucuktan ölenlerin durumu nedir? "

Buna cevap şöyle denir Yüce Allah hiç kimsenin ruhunu bu dünyada kefil olduğu ve garanti bir rızkını tamamlamadıkça almaz.

Hız Peygamber bir hadislerinde bu noktaya şöyle işaret eder :

"Hiçbir kul rızkını tamamlamadıkça ölmeyecektir"
Bu hadis Daha fazla açıklama gerektirmeyecek kadar açıktır.

Vekil isminin anlamı Böylece açıkladıktan sonra Allah'ın bu Yüce ismiyle ilgili dört önemli hükmü şöyle açıklayabiliriz.

1-) Allah bütün varlıkları koruyandır.

2-) Allah bütün varlıklar için yeterlidir.

3-) Allah bütün bunları yapabilecek güçtedir.

4-) İyi kötü yararlı zararlı Her şey onun eliyle gerçekleşmektedir. o doyma ve Kanma hissini yarattığı gibi kalplerde hidayeti de yaratmıştır

Kur'an ve sünnette tevekkül Yüce Allah şöyle buyurmaktadır.

Eğer inanıyorsanız Allah'a tevekkül edin (Maide 23)

Artık Müminler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidir (Ali İmran 122)

Kim Allah'a tevekkül ederse O, ona yeter. (Talak 3)

Kur'an-ı Kerim'de tevekkül ile ilgili bu ve benzeri ayetler doludur biz sadece bu aktardıklarımızla yetineceğiz.

Hız Peygamberin de tevekkül ile ilgili birçok hadisi bulunmaktadır. bunlardan birkaç tanesi böyledir. Buhari ve müslimde geçen ve yetmiş bin kişinin hesaba çekilmeden cennete gireceğini beyan eden hadiste Hız Peygamber bu kişilerin özelliklerini şöyle açıklar

Onlar başkalarını gizli dinlemezler uğursuz saymazlar ateşle dağılmazlar ve rablerine tevekkül ederler Buhari ve Müslim

Diğer bir hadiste buhari'nin naklediğine göre İbni Abbas şöyle demiştir.

Hız İbrahim ateşe atıldığı zaman HASBUNALLAHU VE NİMEL VEKİL yani (Allah bize yeter O ne güzel vekildir.) sözünü söylemiştir

Hazreti Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ve Ashabı da aynı sözü söylemiştir. Evet buna benzer birçok hadis bulunmaktadır. Allah'ı tevekkül dinin yarısı sayılır diğer yarısı ise Allah'a yönelmektir

Özetle din yardım istemek ve ibadet etmektir tevekkül yardım istemek yönelmek ise ibadet etmektir.

Tevekkülün konumu

En kapsamlı ve en geniş konum tevekkül konumudur tevekkül ile ilgili konuların çokluğu ve ihtiyaç sahiplerinin fazlalığı nedeniyle bu konum Tevekkül edenler tarafından daima Mesken tutulur ve tevekkül pek geniş bir alandır Zira insanlar inananlar İyiler Kötüler Kuşlar vahşi ve evcil hayvanlar her ihtiyaç sahibi Rabbine güvenip dayanır yalnız ona tevekkül eder tevekkül olsun olmasın bütün Yer ve Gök ehli amaç ve istekleri farklı olsa da mutlaka tevekkül makamında bulunurlar Allah'ın özel ve Seçkin dostları imanla dinine yardım etmekle sözünü yüceltmekte düşmanlarına karşı Cihad etmekte onu sevmekte ve emirlerine uygulamakta Allah'a tevekkül ederler.

Bu ismi bilmenin faydaları

1- T hakikatini elde etmek için kul kalbini işlerden uzak tutmalı bütün işleri Allah'a havale etmeli bu işlerin sıkıntı ve zorluklarıyla kalbini meşgul etmemelidir

2- Vekil olan Allah tek zengindir fakat buna rağmen kul Allah'tan başka isteklerde bulunmamalı ve onun verdiklerine razı olup sabretmelidir bu yüzden şöyle denilmiştir

"Tevhidin alameti, tevekkül sergisinde birçok ihtiyacın bulunmasıdır"

3 Vekilin pek zengin vefakar ve cömert olduğunu bildiğine bu dünyadan yüz çevir ve Mevla'na ibadet etmeye yönel Zira Allah'ı tanıyan kimsenin bütün işlerinde ona tevekkül etmesi ve her şeyini ona havale etmesi gerekir.

Yüce Allah şöyle buyuruyor

inanınlar Allah'a tevekkül etsinler (Ali İmran 122)

kaynak : ibn kesir kurtubi beyhaki esmaül hüsna

KUR'AN-IN BİLİMSEL MUCİZELERİ - KORUNMUŞ TAVAN -

Enbiya suresi 32. Ayette;

“Ve gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise ayetlerinden yüz çeviriyorlar.”

Bu ayette anlatılan 'Korunmuş bir tavan yaptık' deme ile ne kastedilmiştir?Tabii ki günümüz şartlarında bunu tahmin etmek pek tezor olmasa gerek.

Bilimin gelişmesiyle; gökyüzünü koruyan bir tabakanın varlığı yani atmosferin varlığı bilinmektedir. Atmosfer, dünyamızı çepeçevre saran,gözle görülemeyen, çeşitli gazlardan oluşmuş, kalınlığı 10 bin kilometreye varan,taştan daha sert bir yapısı olan bir gaz okyanusudur.

Dünya'yı ve içinde yaşayan tüm canlıların yaşamlarını idame ettirebilmeleri ancak Rabbimizin sonsuz ilim ve rahmetinin bir sonucudur.

Atmosfer;

1)Meteorlar ve göktaşlarının Dünyamıza çarpmasını engeller.

2)Atmosferde bulunan Ozon tabakası Güneşin zararlı ışınlarını filtre eder.

3) Uzayın dondurucu soğuğuna karşı dünyayı korur.

4) Yine atmosferin içinde bulunan Van ALLEN kuşakları, güneşten gelen zararlı gaz ve buna benzer zararlara karşı dünyayı korur.

İşte bilimin bile yeni keşfedebildiği bu bilgiler; Kutsal Kitabımız Kur'an-ı Kerim'de 1400 yıl önce bizlere bildirilmiştir.Okuma yazma dahi bilmeyen bir insanın bulunduğu çağda bu tarz bilgilere işaret etmesi nasıl mümkün olabilir? İşte Yüce Rabbimizin varlığına,Hz. Muhammed aleyhisselam'ın O'nun Elçisi ve Resülü olduğuna delildir.

Bu kadar muazzam ve hiç aksamadan çalışan bir sistemi Allah azzevecelle'den başka kim yaratabilir?İlminin, büyüklüğünün ve tüm yüce sıfatlara sahip olan Rabbimize karşı kulluğumuzu hakkıyla yapıyor muyuz?

İşte sevgili kardeşlerim bu ve buna benzer mucizeleri okudukça hamd etmeli,nasıl bir rahmet ve merhamet sahibi Sahibimizin olduğunun farkına varmalıyız. Allah Teala bizleri; Kendisini hakkıyla tanıyıp ve itaat edenlerden eylesin,ayaklarımızı sabit kılsın İnşallah.

İSLAM'DA CUHD ETMEK

Abdulkerim SİDDİK

abdulkerimsiddik@fecrdergisi.com

Hamd Alemlerin Rabbine, salat ve selam Peygamber Efendimiz Muhammed s.a.v üzerine, ve yine salat ve selam O'nun, yolunu takip eden Mümin, Muvahhid ve Mücahid kullarının üzerine olsun.

“Ey iman edenler! Sizi, elem verici azaptan kurtaracak bir ticareti size göstereyim mi? Allah'a ve resulüne iman edersiniz, Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad edersiniz. Bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır.” (Saff 10-11)

Cihad kelimesi lügatte, mücadele, zorluk ve kişinin bütün güç ve kuvvetini harekete geçirmesi gibi anlamlara gelmektedir. İslami terim manası ise bilindiği üzere Allah azzevecelle'nin dini yücelsin diye mal ve canla askeri bir hareketin içerisinde bulunmaktadır. Tabi bu bahsettiğim cihad, mertebelerinin en üstünü olandır. Allah azzevecelle bizleri onlardan eylesin amin.

Bilinmelidir ki, İslam'da cihadın çok önemli ve ayrı bir yeri vardır. Nitekim siyer kitaplarına baktığımızda İslam'ın insanlar üzerine kital yani cihad ile ege-men olduğunu görürüz. Zira İslam'ın yeryüzünde uygulanması cihad ahkâmına bağlıdır. Cihad, İslam kalesini koruyan, Müslümanların mallarını, ırzlarını kanlarını muhafaza altında tutan bir surdur. Gücün, şerefin ve üstünlüğün tek yoludur. Maalesef ki günümüzde cihada çıkan Mücahidlerin sayısı bir sur olmak için oldukça yetersizdir. Bu yüzdendir ki Suriye kamplarında Müslüman kardeşlerimize insafsızca zulmedilmekte, zincirlere vurulmakta, bacılarımıza sadece bir kap su için tecavüz edilmektedir. Bu olaylar tüm İslam beldelerinde kafirlerce yapılmaktadır.

Bu yüzdendir ki kişi eğer ben Müslümanım diyorsa bu dine sınıksız sarılmalı ve Allah azzevecelle'nin dinine yardımda bulunmalıdır. Aksi takdirde yarın mahşerde onlar bizden hak istediğinde, bizler bu durumdayken sizler keyif çatıyordunuz, bizlere Amerika, İsrail, İngiltere çocuklarımızı kan havuzlarında yüzdürürken sizler kendi nefislerinizin arzularına kapılmış, İslam'ın sadece günlük ibadetler yaparak bir bakıma vicdanınızı rahatlatıyordunuz derlerse bizlerin hali nice olur ey

Müslümanlar!

Şüphesiz ki İslam galiptir, biz olsak da olmasak da Allah azzevecelle dinini yeryüzünde izzetli ve şerefli kılacaktır. Bundan dolayıdır eğer izzetli ve şerefli

olmak istiyorsak tek yol Rasulullah aleyhisselam'ın dediği gibi azı dişlerinize bu dine sarılmaktır. Cihad amelinin sayamayacağımız pek çok faydasından dolayı Kur'an'da ve Sünnette bu amelin faziletine dair birçok ayet ve hadis mevcuttur.

Nitekim Tevbe suresi 111. Ayette Allah azzevecelle şöyle buyurur;

"Allah, kendi yolunda çarpışırken öldüren ve öldürülen müminlerin canlarını ve mallarını, karşılığında cennet vermek üzere satın almıştır. Bu, Allah'ın Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da yer almış gerçek bir vaadidir. Kim Allah'tan daha fazla sözüne bağlı olabilir! O halde yaptığınız bu alışverişten ötürü sevinin. İşte büyük bahtiyarlık da budur."

Ayetlerde olduğu gibi birçok hadisi şerifte de cihadın üstünlüğüne ve onun Allah Teala'nın katındaki en faziletli amel olduğuna değinilmiştir. Rasulullah aleyhisselam'a en faziletli amel hangisidir diye sorulduğunda, cevaben Allah ve Resulüne iman etmektir, sonra da Allah yolunda cihad etmektir demiştir.

Bu mukaddimeden sonra inşaallah cihadın kısımlarına geçeceğim. Nitekim dinimiz İslam'ın tüm yönlerinde tebgiz yani kısım kısım, derece derece vardır. İslam dini de kısım kısım insanlara gelmiştir.

CİHADIN KISIMLARI

İslam alimleri cihadı beş ayrı kısımda incelemişlerdir. Tabi birazdan zikredeceğim kısımlar, derece üstünlüğüne göre sıralanmamıştır. Birinci kısım; İlim ve ta'lim cihadıdır. Hiç şüphesiz bu kısım, cihadın en önemli adımlarından bir tanesidir. Allah azzevecelle şöyle buyurmaktadır; "Bununla beraber müminlerin hepsinin toptan savaşa çıkmaları doğru değildir.

Onların her kesiminden bir grup dinde yeterli bilgi sahibi olmaya çalışmak ve seferden dönen topluluklarını uyarmak üzere geride kalmalıdır. Umulur ki sakınırlar." (Tevbe 122)

Bu ayetin tefsirinde İmam Kurtubi, bu ayeti kerime ilim talebinin vacibiyeti hususunda asli bir delildir diyerek ilme ve onun faziletine dikkat çekmiştir.

Rasulullah aleyhisselam ilim hakkında şöyle buyurmuştur; "dünya ve içindekiler hepsi mel'undur. Ancak Allah'ın zikri, onu öğreten ve öğrenen hariçtir."

Başka bir hadiste de, Rasulullah aleyhisselam,

"Kim ilim öğrenmek için yola çıkarsa, Allah Teâlâ ona cennet yolunu kolaylaştırır."

Melekler, ilim öğrenenlerden hoşlandıkları için onlara kanat gererler. Göklerde ve yerde bulunan varlıklar, hatta sudaki balıklar bile âlimlerin bağışlanması için Allah'a yalvarırlar. Bir âlimin sadece ibadetle uğraşan bir kimseye üstünlüğü, on dördüncü gecesinde ayın diğer yıldızlara üstünlüğü gibidir.

Âlimler peygamberlerin mirasçılarıdır. Peygamberler altın gümüş değil, sadece ilmi miras bırakmışlardır. İşte bu ilim mirasına konan kimse, çok büyük bir kısmet kazanmış olur" diye buyurmuştur. Bugün gerçekten islam ümmetinin en önemli ihtiyaçlarından bir tanesi ilim öğrenmek ve öğretmektir.

Zira bugün ümmetin üzerinde bulunduğu bu korkunç durumun en büyük sebeplerinden bir tanesi hiç şüphesiz cehaletin yaygınlaşması, insanların ilimden uzak kalmalarıdır. İlimin azalması ve cehaletin yaygınlaşması ister istemez ümmetin büyük bir karanlık içinde kalmasına yol açmıştır.

Bugün çökün sokağa sadece on kişiyi çevirin ve islamın temeli olan tağut mevzusunu sorun. Kendisini islama nispet etmiş bu on kişinin arasından Allahu alem ancak bir kişi cevap verebilecektir ki belki de yanlış bir tanım yapacaktır. İşte günümüzün hali bu şekilde göz önündedir.

Bununla beraber ilmi tahsil edip gerektiği şekliyle öğrenmeden öğretmeye kalkmak da çok büyük bir cinayettir. Zira İslam düşüncesinin insanlar tarafından yanlış ve hatalı anlaşılmasının temel sebebi, insanların ilmi tahsil etmeden öğretmeye kalkışmalarıdır.

O halde burada şuurlu Müslümanlara düşen en önemli vazife, cihad ahkâmının faziletine binaen öncelikle Allah'ın ayetlerini Rasulullah'ın sünnetini en iyi şekilde öğrenmeleri ve bu ilmi en güzel şekilde insanlara öğretmeleridir.

İkinci kısım; Tebliğ cihadıdır. Allah azzevecelle şöyle buyurmaktadır;

“Ey peygamber! Rabbinden sana indirilene tebliğ et! Eğer bunu yapmazsan O'nun mesajını iletmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Şüphesiz ki Allah kâfirler topluluğunu hidayete erdirmez.” (Maide 67)

Rasulullah aleyhisselam tebliğ mevzuğu için, “Allah’a yemin ederim ki ya iyiliği emreder kötülükten de nehyedersiniz, ya da Allah başınıza öyle bir azap indirir ki o zaman Allah’a dua edersiniz de dualarınız kabul olunmaz.” Diye buyurmuştur.

İlim sahibi kimselerin kendilerinde mevcut ilmi insanlara ulaştırmaları, onlara öğretmeleri toplumları ilmiyle irşad etmeleri cihadın en önemli kısımlarındandır.

Ancak bu şekilde İslam davası yayılma zemini bulacak yeni yeni fertlerle bu dava güçlenecektir. Kişi hangi konuda derinleşmişse onu yakınında bulunanlara anlatması gerekmektedir. Nitekim Rasulullah aleyhisselam, benden bir ayette olsa tebliğde bulunun demiştir. Ek olarak Yahudilerin helak olma sebeplerinden bir tanesi de birbirlerine hakkı anlatmamalarıydı.

Üçüncü kısım; Mal ile cihad etmektir. Allah azzevecelle Tevbe suresi 41. Ayette şöyle buyurmaktadır;

“Kolay da olsa zor da olsa sefere çıkın ve mallarınızla canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Bilerseniz, bu sizin kendi iyiliğinizdir.”

Bütün ayetlerde önce mal ile daha sonra da can ile cihad geçmektedir. Bu hiç şüphesiz apaçık bir delildir ki, gerekli mali bir hazırlık, cihad için olmazsa olmazdır.

Maalesef ki günümüz Müslümanların geri kalmışlığından ötürü mali açıdan da büyük bir sıkıntı yaşamaktayız. Bu durum bizleri yine küffar karşısında geri duruma düşürmektedir.

Dördüncü kısım; Siyasi cihaddır. Hiç şüphesiz siyaset de bir cihaddır. Ancak malum olduğu üzere siyaset ya adalet üzerine ya da zulüm üzerine bina edilir. Burada zikredeceğim siyaset adalet üzerine bina edilendir. Siyaset en geniş anlamıyla toplumu idare etmek demektir. Eğer bu idare tarzı Allah ve Resulünün indirdiği hükümlerle olursa bu adil siyaset olarak isimlendirilir.

Bununla birlikte şayet bu idare, günümüzde olduğu gibi Allah’ın indirdiği hükümleri terk etmek ve beşer ürünü olan kanunlarla hükmetmek şeklinde yapılırsa bu da zulüm üzerine kurulmuş bir siyasettir. İslam’ın fertlerinden istediği ise beşeri düzenleri yeryüzünden bütünüyle silmek için uğraş vermesi ve bunun yerine Allah’ın hükümleri üzerine bina edilmiş bir siyaseti hayata geçirmek için cihad etmesidir.

Beşinci kısım; Cihadın son kısmı, en önemli kısmı, cihad denilince akıllara ilk düşen ve Allah azzevecelle’den isteğimdir bizleri onlardan eylesin. Savaş meydanına çıkıp kafirlerle göğüs göğüse mücadele vermektir.

Bilinmelidir ki, İslam düşmanlarıyla savaşarak yeryüzünde Allah’ın indirdiği hükümlerin hakim kılması her Müslüman üzerine farzdır. Konuya girişte de belirttiğim gibi şayet kafirlerle bir fil savaş terk edilirse bu İslam ümmetinin bütünüyle kendisini yok etmesi demektir.

Can, ırz ve mal kaybının tek sebebi işte bugün kafirlerletopyekûn olarak savaşın terk edilmesinden kaynaklanmaktadır. Bugün Müslümanların camileri kapatılmış, ibadet yerleri yıkılmış, bütün varlıkları gasp edilmiş, ırz ve namus güvenlikleri kalmamıştır.

Müslümanlar yeryüzünün hemen hemen her yerinde mustafaz duruma düşmüştür. Bugün tüm İslam beldelerinin küffar tarafından bombalandırılması, zulmedilmesi Müslümanların cihaddan geri kalmasından kaynaklanmaktadır.

İslam alimleri cihadın farziyeti açısından ikiye ayırmıştır. Eğer bir İslam devleti varsa bu devletin ordusunun olması diğer Müslümanların üzerinden cihad amelini düşürür ki bu da farzı kifaye olur.

Ancak günümüzde olduğu gibi beşeri bir sistemde böyle bir ordu olmadığından cihad her kişinin üzerine farzı ayn olur.

Rasulullah aleyhisselam şöyle buyurur; “Kim Allah’ın kelimesinin yücelmesi için savaşırsa onun savaşı Allah yolundadır.”

Bu hadisten anlaşılmaktadır ki vatancılık, ırkçılık ya da bir başka amaçla yapılan savaşlar kesinlikle Allah yolunda bir cihad değildir.

CİHADIN HEDEFİ

Cihadın hedefi insanları öldürmek değil, bilakis diriltmektir. Yeryüzünün bütününe Allah’ın hükmünü hakim kılarak insanı insanca bir yaşama sevk etmektir.

Şu olay, cihadın hedefini ne güzel anlatmaktadır. Farsların komutanı olan Rüstem, Rebi bin Amreye niçin buraya geldiniz diye sorar.

Rebi ona cevaben şöyle der " insanları kendileri gibi insanların kulluğundan kurtarıp dünyanın darlığından rahatlığa batıl dinlerin zulmünden İslam'ın adaletine ulaştırmak için geldik"

Cihad ahkâmının hedeflerini maddeler halinde şu şekilde sıralamak mümkündür;

1 Yeryüzünde Allah'ın nizamını hakim kılmak, beşeri düzenleri yok etmek ve böylece yeryüzünde fitnenin bütünüyle yok etmektir.

2 Kafirlerin kalplerine korku salıp, hadisinde de dediği gibi onlara bu dünyayı bir zindana çevirmektir.

3 Allah yolunda şehadeti arzulamaktır. Değersiz olan başlarımızın Allah yolunda kesilip değerlenmesidir. Bir necis sudan ibaret olan bizlerin şerefli olması için Allah azzevecelle'nin uğrunda yılmadan yorulmadan savaşmaktır. Nitekim bu savaşın iki ayrı olumlu sonucu vardır.

Birincisi Allah'ın izniyle şehit olursak bu bizim için en büyük başarıdır. İkincisi ise İslam devletinin kurulması bu da dünyada en büyük başarıdır.

SONUÇ

Eğer ki bizler kendimizi selefte nispet ediyorsak onların hayatları gibi bir hayata sahip olmak zorundayız. Sahabeler nasıl senelerce durdurak bilmeden tevhide anlatarak tağutların maskelerini indirmişlerse, bizler de bu şekilde hareket edersek ancak başarıya ulaşabiliriz.

Allah azzevecelle bizleri İslam'ı hakkıyla anlayan ve anladığını yaşayan Müslümanlardan eylesin. Canlarımızı Müslümanlar olarak alsın ve bizleri kendi yolunda çarpışan ve öldürülen kullarından eylesin allahumme amin allahumme amin allahumme amin.

Müziğin ve Müzik Dinleyenin Hükmü

Şeyh Ebu'l-Feth el-Ferğalî
www.ilmvecihat.com
tercüme eden
ömer FARUK Hoca

Bu kısa makaleden hedef şu iki şeydir:

- 1) Ümmetin güvenilir âlimlerinin anlayışıyla Kur'an, Sünnet ve icma'dan müziğin hükmünü açıklamak.
- 2) Müzik dinleyen kimseyi reddetme/kabul etme ve kötöleme meselesinin üzerine bina edildiği 'müziğin hükmü hakkında var olduğu zannedilen ihtilafın derecesi'ni (hangi seviyede olduğunu) açıklamak.

İlk Olarak: Müziğin hükmü

Müzik aletleri veya müzik, İslam'da Kur'an, Sünnet ve icma ile haram kılınmıştır.

Kur'an'dan delili, Allah Teâlâ'nın şu sözüdür:

"İnsanlardan öyleleri vardır ki, ilimsizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onu bir alay konusu edinmek için boş/eğlencelik sözleri satın alırlar. İşte onlar için aşağılayıcı bir azap vardır." (Lokman sûresi, 6. ayet meali)

Ebu's-Sahbâ, İbn Mes'ûd (radiyallahu anh)'a Allah'ın: "İnsanlardan öyleleri vardır ki... boş/eğlencelik sözleri satın alırlar" sözü hakkında sormuş, O da: "şarkı söylemek" demiştir. Keza İbn Abbâs (radiyallahu anhuma), İkrime, Mücahid... de böyle demişlerdir. Hasan Basrî şöyle demiştir: "Bu ayet, şarkı söylemek ve nefesli sazlar hakkında inmiştir." (Tefsîru İbn Kesîr, 6/331)

Sünnetten bir delili, Buhârî'nin, Sahîh'inde kesinliği bildiren bir lafızla rivayet ettiği ve İbn Hacer, İbnü's-Salâh, İbnü'l-Kayyim, Elbânî gibi pek çok sayıda âlimin sahih olduğunu kesin bir şekilde ifade ettikleri Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şu sözüdür: "Ümmetinden, zinayı, ipeği, içkiyi ve meâzif'i helal gören topluluklar olacaktır."

Şeyhu'l-İslam İbn Teymiyye (rahimehullah) şöyle demiştir: "Bu hadis, meâzif'in haram olduğuna delalet etmektedir. Meâzif, lügat ehlinin yanında; müzik aletleridir. Bu, bu aletlerin hepsini kapsayan bir isimdir." (Mecmû'u'l-Fetâvâ, 11/535)

İcma'ya gelince; âlimlerden büyük bir topluluk icma'yı nakletmiştir. Zorlama yorum yapan/inatçı kimsenin: "bu, sadece mezheb içindeki bir icmadır" veya "icmayı nakleden kimse, muhalifin görüşünden haberdar olmamıştır" diye zannetmemesi için bu âlimlerden 4 mezheb içerisinde meşhur/önemli olanları seçeceğim.,

Şâfiîlerin imamlarından İmam Beğavî şöyle demiştir: "Âlimler, nefesli sazların, çalgı ve müzik aletlerinin haram olduğunda ittifak etmişlerdir." (Şerhu's-Sünne, 12/382)

İmam Nevevî (Şâfiî) şöyle demiştir: "Irak nefesli sazı ve kendisiyle tellere vurulan telli çalgılar ihtilafsız haramdır." (Ravdatu't-Tâlibîn, 8/205)

Şihâbuddîn İbn Hacer el-Heytemî (Şâfiî) şöyle demiştir: "Tanbur, ut, telli halile gibi ve bunların dışında başka telli çalgılar ve müzik aletleri, bunların hepsi ihtilafsız olarak haram kılınmıştır. Kim bunlar hakkında bir muhalefet naklederse, hevası onu yanlış yapmaya sürüklemiş, öyle ki onu sağır yapmış, kör etmiş, hidayetten engellemiş ve takva yollarından kaydırmıştır." (Keffu'r-Raâ' an Muharramâti'l-Lehvi ve's-Semâ', sy:124)

Hafız İbn Hacer (Şâfiî) şöyle demiştir: "Acemlerden alınmış eğlendirici/neşelendirici müzik aletlerini dinlemek haram kılınmış, haramlığı üzerinde icma edilmiştir. Âlimlerden hiç kimseden, müzik aletlerinden biri hakkında ruhsat verdikleri bilinmemektedir. Kim bu konuda güvenilir bir imamdan ruhsat naklederse o kimse yalan söylemiş ve iftira atmıştır." (Fethu'l-Bârî, 8/853)

İbn Kudâme (Hanbelî) şöyle demiştir: "Tanbur, nefesli saz, üflemeli bir çalgı... gibi müzik aletleri icma ile masiyet aletleridir." (el-Muğnî, 20/260)

İbn Receb (Hanbelî) şöyle demiştir: "Müzik aletleri dinlemek... bunun hakkında geçmiş âlimlerden hiç kimseden ruhsat verdikleri bilinmemektedir. Ruhsat, sadece bazı müteahhirlerden, yani kendilerine itimad edilmeyen Zâhirîlerden ve Sofilerden biliniyor." (Mecmûu Rasâil İbn Receb, 2/458)

İmam Ebu'l-Abbâs Kurtubî (Mâlikî) şöyle demiştir: "Nefesli sazlar, telli çalgılar ve darbukaya gelince, bunların dinlenilmesinin haram olduğunda ihtilaf edilmez. Seleften ve halef imamlarından sözüne itibar edilen hiç kimseden bunu mübah kılan birini iştirmedim." (ez-Zevâcir an İktirâfi'l-Kebâir; İbn Hacer el-Heysemî)

Hanefî fukahâsının büyüklerinden İmam İbn Nuceym şöyle demiştir: "Bezzâzî "el-Menâkib" adlı eserinde, ut gibi bir müzik aleti eşliğinde olduğu zaman şarkı söylemenin haram olduğunda icma nakletmiştir." (el-Bahru'r-Râik, 7/15)

Şeyhu'l-İslam İbn Teymiyye şöyle demiştir: "

4 imamın mezhebi şudur ki;

müzik aletlerinin hepsi haramdır... Bu imamların tabilerinden hiçbiri müzik aletleri hakkında bir tartışma zikretmemişlerdir. Ancak İmam Şâfiî'nin talebelerinden bazı müteahhirler, üflemeli bir çalgı hakkında iki görüş zikretmişlerdir. Ama telli çalgılar ve benzerleri hakkında ise hiçbir tartışma zikretmemişlerdir. İmam Şâfiî'nin mezhebini en iyi bilen ve O'na en çok tabi olan Iraklılar ise ne bunda ne de diğerinde hiçbir tartışma zikretmemişlerdir... Lakin âlimler, içerisinde müzik aletlerinin bulunduğu şarkı söyleme hakkında ise haram mı, mekruh mu yoksa mübah mı diye konuşmuşlardır." (Mecmûu'l-Fetâvâ, 11/577)

Elbânî (rahimehullah) şöyle demiştir: "4 mezheb, müzik aletlerinin hepsinin haram olduğunda ittifak etmişlerdir." (es-Sahîha, 1/145)

Derim ki (Ebu'l-Feth): Bu nakiller, ilim ehlinin genel olarak müzik aletlerinin haram olduğu üzerinde icma ettiklerini açıklamaktadır. Ancak ilim ehli, müzik aletlerinden istisna edilen şey hakkında ise ihtilaf etmişlerdir. Şöyle ki; onların bazısı, düğünlerde veya bayramlarda veya bir zamandır göz önünde hazır bulunmayan kimse geldiğinde veya cihaddan gelen kimse için def'e vurmayı istisna etmişlerdir. Diğer ilim ehli ise defin de haramlığına hükmetmişlerdir. Yine onların bazısı davulu istisna etmişlerdir, ancak âlimlerin geneli ise bunun da haram olduğu görüşündedir.

İkinci olarak: Bu meselede muhalefet eden kimse- nin hükmü

Bilinmektedir ki, şaz bir ihtilafın bulunduğu meselelerde muhalefet eden kimse, reddetme derecelerinin tamamıyla reddedilir ve yerilir/kötülenir. Ama kabul edilebilir ihtilafın bulunduğu meseleler ise böyle değildir.

İbn Hazm (rahimehullah) gibi haleften bazılarından ve bazı muasır ilim ehlinden müziğin helalliyi hakkında sözler gelmişse de bu konuda onlara tabi olmak veya onları taklit etmek caiz değildir. Çünkü onların bu muhalefeti zelledir (kayma, yanlıştır) ve şazlıktır, sayılmaz/kabul edilmez, yukarıda geçen icma'ya aykırıdır.

Âlimler, ilim ehlinin zellelerini araştırmaktan sa-
kındırmış ve bunu yapan kimseyi yermişlerdir:
Zehebî Şöyle demektedir: "Kim, mezheblerin
ruhsatlarını ve müctehitlerin zellelerini araştırırsa,
onun dini incemiş/yumuşamış demektir."
Evzâî Şöyle demektedir: "Kim, âlimlerin az bulu-
nan/ilginç görüşlerini alırsa İslam'dan çıkar."
Dolayısıyla kimin hasta akli veya kendisine galip
gelmiş Őehveti, yukarıda geçen delillere ve âlimle-
rin sözlerine boyun eğmeyi reddederse, bu kimse,
Allah'ın haklarında: "boş/eğlencelik sözleri satın
alırlar" dediği, Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem)'in
kendilerinden: "müzik aletlerini helal görecekler"
diye bahsettiği ve hem seleften hem de haleften
pek çok sayıda ilim ehlinin verdiği ve kabul etme-
diği kimselerden olmaktan razı olmalıdır!
Önemli Bir Uyarı: Bazen kimi kitaplarda, semâ"ın
(dinlemenin) ihtilafli olduğu zikredilir veyahut bir
âlim semâ"ın helal olduğundan konuşur da ca-
hiller ya da kalplerinde hastalık bulunanlar sema'
ile kastedilenin müzik aletleri olduğunu anlar. Bu,
kusur ortaya çıkaran bir cehalettir. Hakkında ihtilaf
edilen semâ' ile kastedilen, müzik aletleri olmaksı-
zin Şarkı söylemektir ki, bunun hakkında hem selef
hem de halef arasında muteber bir ihtilaf meyda-
na gelmiştir. Müzik aletleri ve müziğe gelince ise,
naklettiğimiz icmalar sana yeter.
Son olarak da Şunu vurgulayalım ki, Őeriatta ve
ilim ehlinin icmasında gelen müzik aletlerinin ha-
ram oluşu Şayet gelmeseydi bile, akıllı olan kimse-
ye ancak müzik aletlerini dinlemekten geri durması
mümkün olurdu (sadece bunu yapabiliirdi.) ünkü
müzik dinleme tutkunu olan herkesin ahlaksızlığı,
kalbine giren kaygılar, hüznler ve Őehvetler, ah-
lakına isabet eden erime/özölme, murûetin ve
erkekliliğin eksilmesi malum bir Şeydir. Yine Kur'an
ehlinin yanında zorunlu olarak malumdur ki, Kur'an
dinlemekten alıkoyan ve Kur'an'dan tat almayı
nefese zor kılan en çok Şey müzik dinlemektir.
Ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâh.

Tercüme: Ömer Faruk

www.fecrdergisi.com

HİÇLİKTE SONSUZLUĞA “YARATILIŞ”

Zeyd ENFAL

İletişim

zeydenfal@fecrdergisi.com

Hamd Alemlerin Rabbine, salat ve selam Peygamber Efendimiz Muhammed s.a.v üzerine, ve yine salat ve selam O'nun, yolunu takip eden Mümin, Muvahhid ve Mücahid kullarının üzerine olsun.

Değerli Müslümanlar, bu yazıda sizlerle beraber Allah azzevecelle'nin bizlerin yaratılışındaki hikmeti ve rahmetini anlatmaya çalışacağım inşallah. Bu yazı bir bakıma bizleri evveliyatımızdan yani KaluBela'ya oradan da ahiret yurduna götürecektir inşallah. Allah azzevecelle bu yazıyla kendisinin yüceliğini, kudretini ve bir o kadar da bizlere karşı merhametli olduğuna iman etmemizi, anlamamızı ve yaşamamızı nasip etsin.

“Hani Rabbin, Meleklerle demişti ki: “Muhakkak ki ben, çamurdan bir insan yaratacağım.” (Sad 71)

Allah azzevecelle, bizler hiçbir şey iken bizlere değer verdi ve bizleri yarattı. Aslında işin can alıcı noktası burada yatıyor.

Secde suresi 8. Ayette Allah azzevecelle'nin dediği gibi, “Sonra onun neslini, değersiz bir suyun özünden yaratandır.”

Yani ham maddesi pis bir su olan insana değer veren alemlerin Rabbi olan Allah azzevecelle, bizleri dünyaya göndermekle kalmayıp bir de burada insana hizmet eden varlıklardan yani ne meyvesi yenilen bir ağaç olarak ne sütünden faydalanan bir hayvan olarak ne de güzellikleriyle gözleri kendinden eden gök cisimleri olarak değil de bunlar tarafından hizmet görülen bir insan olarak yaratmıştır. Bunun delili olarak;

“Buyruğu ile içinde gemiler yüzsün, lütfettiği nimetleri elde edesiniz ve şükredesiniz diye denizi istifadenize veren Allah'tır. Ayrıca O, göklerde ve yerde ne varsa hepsini kendinden bir lütuf olarak emrinize vermiştir. Bütün bunlarda düşünenler için işaretler vardır.” (Casiye 12-13)

“Yeryüzünde ne varsa tamamını sizin için yaratan, sonra göğe yönelerek onları, yedi gök olarak tamamlayıp düzene koyan O'dur ve O, her şeyi hakkıyla bilmektedir.” (Bakara 29)

Buna benzer birçok ayet Kur'an'da mevcut olmasına rağmen, insan hala yaratıcısına karşı nankör

ve isyankardır. Başına bir sıkıntı geldiğinde hemen Allah azzevecelle'nin (haşa) zulümkar olduğunu düşünür ve O'na karşı haddini aşarak şeytanın arkadaşı olur. Bu yüzdendir ki Allah Teala Kur'an'ın hemen hemen her yerinde biz insanlara "Akletmez misiniz? Düşünmez misiniz?" diye sorular sormaktadır.

"Gerçek şu ki, insanın yaratılış tarihinde onun henüz anılan bir şey olmadığı bir dönem gelip geçmiştir." (İnsan 1)

Peki, bunun sebebi nedir?

Tabi ki de kalbinde hastalık olmayan, Allah azzevecelle'ye karşı güzel bir düşüncesi bulunanların tek cevabı, O'nun azabını geçmiş olan rahmetinden dolaydır olacaktır.

Şimdi işin dünya kısmına gelelim.

"İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır?" (Kıyamet 36)

Subhanallah! Ey Müslümanlar düşünün, idrak edin, tefekkür edin! Allah azzevecelle, hem bizler hiçbir şey iken bizlere değer verip yaratıyor bir de bunun yanında bizleri dünya hayatına gönderirken, orada tek başınıza yaşayın veya birbirinizin hakkını gasp edin veya nasıl isterseniz öyle bir hayat sergileyin gibi şeyler söylemiyor. Aksine yine bizleri hesaba alıp yukarıdaki ayetten de anlaşıldığı gibi bizlerin başıboş bırakılmadığını ve öylesine yaratılmadığını bizlere anlatıyor.

Kaldı ki Rabbimiz, bizleri yaratırken zaten O'nu tanımayı ve O'na ibadet etmeyi, yemek, su gibi ihtiyaçlarımızdan biri haline getirip en başından yani ham maddemize (fitrat) yerleştirmiştir. Bununla ilgili olarak Rasulullah aleyhisselam'dan ve Kur'an'dan şu delillere kulak verelim;

"O halde sen hanîf olarak bütün varlığına dine, Allah insanları hangi fitrat üzere yaratmışsa ona yönel! Allah'ın yaratmasında değişme olmaz. İşte doğru din budur; fakat insanların çoğu bilmezler." (Rum 30)

"Dünyaya gelen her insan fitrat üzere doğar; sonra anne ve babası onu yahudi, hıristiyan, Mecûsî (farklı bir rivayete göre hatta müşrik) yapar." (Buhârî, "Cenâ iz", 79, 92; Müslim, "ader", 22-25)

Bizlere karşı o kadar merhamet sahibi olan göklerin ve yerin sahibi olan Allah azzevecelle, bizlere bir hayatın nasıl yaşanması gerektiğini anlatmak için bizlere kitaplar göndermiş bununla beraber kitaplarda geçen kuralları, yasalara daha iyi kavrayalım diye de kitaplarda geçen kanunları yaşayan

insanlar yani Peygamberler göndermiştir. Nitekim Kur'an'ı Kerim'de şöyle buyurulmaktadır;

"Şüphesiz biz ona doğru yolu gösterdik; artık o isterse şükreden olur, isterse nankör." (İnsan 3)

Bunun da ötesi eğer hayatımız boyunca Allah Teala'nın istediği bir şekilde yaşayıp ve çizdiği sınırlar içerisinde O'nu razı edecek amellerde bulunursak ahirette Cennet ehlinden olup sonsuza kadar tabiri caizse nimetler içerisinde yüzüp duracağız. Aslında Allah azzevecelle bizden kendisine ibadet etmeyi isterken bizim için istediğini ancak İslam'ı hakkıyla anladıktan sonra fark ediyoruz çünkü şüphe yok ki O'nun bizim gibi acizlerin ibadetlerine ihtiyacı yoktur. Mülkün tek sahibi alemlerin Rabbi olan Allah azzevecelle eksikliklerden münezzehtir. İşte bu yüzdendir ki biz eksik, aciz olan varlıkların O'na yönelerek ve ibadet ederek ancak şeref ve izzet sahibi olabiliriz. Yoksa kendi kafamızın dikine gidersek ne bu şereften bir pay alabiliriz ne de ahirette eşsiz nimetlere sahip olabiliriz.

"Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu (karşılığını) görür. Kim de zerre miktarı şer işlemişse onu (karşılığını) görür." (Zilzal 7-8)

Sonuç olarak, Rabbimiz bizler hiçbir şey iken bizleri tanıdı ve bizlere merhamet edip insanlar olarak dünyaya gönderdi. Bununla beraber Rabbimiz, doğru yolu gösterip eğer uyarmanız ölümünden sonra ölümsüzlüğün olduğu ahiret yurdunda saniyesi saniyesine nimetlenebilirsiniz ya da eğer uymazsanız ki bu aklını kullanan bir insan için neredeyse imkansız bir şeydir sonsuz ahiret yurdunda öldürülmeden azap üzerine azap görürsünüz demiştir. İşte başlıkta da denildiği gibi "hiçlikten sonsuzluğa" olan bu yolculukta sonu olan bir dünya için mi bir ömür yoksa sonsuz olan bir ahiret için mi bir ömür tüketmeliyiz?

"Dünya hayatı bir oyun veeğlenceden başka bir şey değildir. Müttaki olanlar için şüphesiz ki ahiret yurdu dahahayırlıdır. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?" (En'am 32)

Allah azzevecelle bizleri hakkıyla kendi rızası için bir ömür tüketen ve sonunda Müslümanlar olarak can verenlerden eylesin. Allahummeamin.

Ebu zer el ĞİFFARİ

Ali MARUF

İletişim

alimaruf@fecrdergisi.com

İslam'ın mesihi

Baba adı: cunabe bin Süfyan

Anne adı: rem'le bint vakia

Kabilesi: ğıffari oğulları

Doğum yeri: rabiğ

İslam'a girişi: nübüvvetin ilk günleri

Vefat yeri:Rebeze/ Suudi Arabistan

İslam'ın mesihini biraz tanıyalım

Hz. ebuzer Mekke ile Medine arasında Mekke'ye yaklaşık 250 km Medine'ye ise yaklaşık 200 km bir mesafede Bedir ile Rabiğin tam ortasında bir yerde yaşayan ğıfar kabilesine mensuptur bu kabile İslam öncesi dönemde sabıkali bir kabiledir ticaret kervanlarının geçiş yolunda olan bu kabile gelen geçen kervanları soymakta yağmacılık ve eşki yağlıkta sınır tanımamaktadır hatta öyle ki tüm Arap kabileleri haram aylara hürmet gösterip bu aylarda herhangi bir saldırıya girişmiyorlardı ise de ğıfar kabilesi ne haram ay dinliyor ne de başka bir şey önüne geleni soyuyor önüne gelen kervanı vuruyordu işte ebuzer böyle bir şaki kabileye mensuptu kendisi de şakilikte zirvede olan biriydi hatta o şakilerin reisi ve lideri konumundaydı gün gelip ebuzer efendimizin sallallahu aleyhi ve sellem önüne oturduğu zaman Allah resulü onun ğıfar kabilesine mensup olduğunu duyunca şaşır-mış işin başında böyle bir kabileye mensup birinin iman etmesini rabbimizin Hidayet yollarını bir insana açmasına yormuş ve şöyle demişti Allah dilediği kimseye Hidayet eder ebuzer onun kün-yesidir asıl isminin berir,büreyr,seken yada cündeb olduğu rivayet edilmiştir doğum tarihini net bil-miyoruz ama takriben efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ile aynı yaşlarda olduğunu söyleyebiliriz miladi 607 yani daha Kur'an nazil olmasına tam 3 sene kala o güne kadar ebuzer eşkiyalık yapmış kervanlar vurmuş yağmalamış hırsızlık yapmış cahiliyenin karanlık işlerin hemen hemen hepsine bulaşmıştı ama yüreğinde hep bir sancı vardı bir gece bu sancı ile kavminin taptığı en büyük put olan menatın karşısına geçmiş bu benim ilahım demiş eline bir taş almış hızlıca karşısında duran o taş yığanına karşısında duran puta elindeki taşı atmış sanki ebuzer mina'da şeytanları taşıyor taş süratlice gidip putun orta yerine çarpmış ve büyük bir ses çıkmış o ses ile ebuzer sarsılmış kendini savunmaktan aciz insanların elleriyle yaptıkları bu taş yığını nasıl benim ilahım olabilir ki demiş

kendini çöllere bırakmış o gün sabaha kadar çölün karanlığında Allah'a yalvarmış yarab bana bir çıkış yolu göster diye dua etmiş sabaha karşı gözyaşları içerisinde secdeye kapamış ve dakikalarca o halde kalmış bu 3 sene boyunca çöl ebuzer'in hırasa olmuş. Ebuzer böyle bir haldeyken mekke'den gelip şam'a giden bazı kabilelerden Mekke'de yeni bir peygamber ortaya çıktığını ve o şahsın çok şairane sözler söylediğini duymuş çok meraklanmış hemen iyi bir şair olan kardeşi üneysi Mekke'ye gönderip bu olay hakkında kendisine bilgi getirmesini istemişti üneys Mekke'ye varmış ama efendimizi görememiş sadece etrafta o konu hakkında konuşulan bazı sözleri duymuş ve onları ebuzer'e anlatmak için geri dönmüştü ebuzer kardeşinin söylediklerinden tam tatmin olmamış kendisi bizzat görüp bu konu hakkında daha fazla bilgi almak için Mekke'ye gelmişti
İslam mesihinin islam'la tanışması

Kabe'nin bir köşesinde kendine bir mesken tutmuş orada efendimizi beklemeye başlamıştı bazı rivayetler bir ay boyunca beklediğini söylerler kimsele- re Ali o günler 10 yaşında bir çocuk ilgisini çekmiş bu yabancı adam yanına varmış kendini tanıtmış ve o yabancıyı evine davet etmiş 3 gün Ali'nin babasının evine gidip gelmesine rağmen ne o Aliye ne Ali ona efendimiz ile ilgili bir şeyler sormamış- tır 3 gün Ali amca ne arıyorsun buralarda söyler misin belki sana yardımcı olabilirim demişti ebuzer kimselere söylememe sözünü aldıktan sonra beni yeni bir din iddiasında bulunan o peygamber denen şahsı görmek için geldim demiş Hz Ali tam yerine gelmişsin ben seni ona götürürüm demiş ebuzer heyecanla sen onu tanıyor musun demiş Hz Al...

Ebuzer tebük yolunda

Ebuzer'in tebük gazvesi sırasındaki hatırasına gelince o tablo bambaşka bir tablodur medine'den tam 780 kilometre uzaklıkta olan tebüke gidilmesi emri verilmişti efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem günler öncesinden sefer hazırlıklarına başlamış herkesten bu konuda zorluk ordusunu donatmak için infakta bulunmalarını çağırmişti bu çağrıya karşılık gücün nispetinde infak edenler de vardı edemeyenler de vardı Bir de yüreği Cihat aşkı ile yanıp tutuşan ama elde avuçta hiçbir şeyi olmadığı için sefere katılması zor olanlar da vardı işte ebuzer böyleydi o tebük seferini duyunca hazırlığa girişmiş hayatı boyunca hiç kimseden en küçük bir yardım almadığı için o gün de kimsenin yardımını kabul etmemişti evde yaşlı bir devesin-

den başka bir şeyi yoktu sonra yaşlı deve ile yola koyulunca aralarındaki mesafe daha da uzamıştı ebuzer yaşlı devesi ile Müslümanlara yetişmeye çalışıyor bakıyor ki devesiyle bu iş olmayacak devesine çölün ortasına Salacak heybesini sırtına atarak yürüyerek efendimize sallallahu aleyhi ve sellem'e ve müslümanlara yetişmeye çalışacaktı ebuzer orada geriye dönebilir güçlü bir mazereti vardır devesi yaşlıdır yolun büyük bir bölümünü yürütmesine rağmen Müslümanlara yetişememiştir geri dönüp mazeretini efendimize bildirebilirdi ama ebuzer kendisine asla mazereti yakıştırmıyor elinden ne geliyorsa son noktaya kadar yapmaya çalışıyordu çölün ortasında yaşı o günler neredeyse 62 65 olan bu yaşta delikanlı nifakın tarafında değil imanın tarafında olduğunu gösterme adına tebükün zorlu yollarını yürüyerek aşmaya çalışıyor efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ashabıyla bir yerde konaklamış dinleniyordu o anda biri uzaklardan yürüyerek geliyordu gelen yolcu yavaş yavaş yaklaşınca onun ebuzer olduğu anlaşılıyor ahabtan biri evet evet gelen abuzerdir diyor efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem o anda ebuzer'in kim olduğunu kim olacağını tarihe silinmez harflerle yazmak için diyor ki Allah Ebu zerre rahmet etsin o yalnız yürür o yalnız ölür ve yalnız haşredilir. Peygamber efendimiz bu sözü söylediğinde tarihler hicri 9'u gösteriyordu aradan tam 23 sene geçecek hicretin 32 senesi rebeze denen yerde vefat edeceği sırada yanında sadece hanımı olacaktı sonradan yetişen bir grup Müslüman o olaya şehadet edince rebezenin meydanında Abdullah Bin mesudun sözü yankılanacaktı doğru söyledin ya resulallah işte ebuzer tek başına rebeze'de vefat ediyor. Ve çölün ortasında yalnız bir mezar kazarak ebuzer'i oraya defnetti

Ebuzer

O bu ümmetin mesihidir o bu ümmetin züht ve takva abidesidir o bu ümmetin her işinin adamı değil ama kendisine biçilen rolün tam adamıdır o bu ümmetin en doğru sözlüsü ve en korkusuz yiğitlerindedir o bu ümmetin mazeret adamı değil eylem iş adamıdır o bu ümmetin isteyene değil sahip olduğu neyi varsa her şeyini verenidir işte ebuzer'in hayatı Allah duyanlardan etsin Allah hepimizi ebuzer'in zühd dolu mücadele dolu sevda dolu istikamet dolu istikrar dolu ilim dolu hayatından nasiplendirsin Hz ebuzer o zühdde doğrulukta ilim ve amelde önderdi her zaman Hakkı söyler ne olursa olsun kinayacının kinamasından korkmazdı

NİYET VE İSTİKAMET

Abdulkerim SİDDİK
İletişim
abdulkerimsiddik@fecrdergisi.com

Allahın selamı bütün Müslümanların üzerine olsun. Kardeşler NİYETİN islamdaki yerine degineceğiz inşaallah. Ve niyetle alakalı ayet ve hadislerle destekleyeceğiz. Kardeşler yapacağımız butun ibadetlerde eğer Allah azze ve celle için ise bunu niyetimiz belirler bundan dolayıdır ki yapacağımız her bir ibadet için kalbimizde o ibadete niyetle başlamalıyız.

“Onlara sadece şu emredilmişti: Bâtıl dinleri bırakarak yalnız Allah’a yönelip ona itaat etsinler, namazı kılsınlar, zekâtı versinler. İşte doğru din budur.” (Beyyine Sûresi (98), 5)

Hız. İbrahim’in oğlu Hız. İsmail’in yerine bir kurbanın, Allah tarafından kendilerine fidye (kurban) olarak verildiği açıkça bildirilmektedir (Sâffât, 37/107).

Bu âyetlerde zikredilen hayvan kesiminin, et ihtiyacı temini için olmadığı, bunların ibadet amaçlı birer uygulama oldukları gayet açıktır.

Bu ayetten sunu anlıyoruz . Kurbanın akıtılan kandan ve dağıtılan etten ibaret olduğu zannedilir. İnsanlar için durum böyle olabilir. Allah Teâlâ kurbanın ne etine, ne de kanına bakar. Onun için önemli olan, hayvanın sırf Allah rızâsı için kesilmesidir. Kurban edilen hayvan Allah rızâsı için kesilmiyorsa, o kurbanın hiçbir değeri yoktur. Cenâb-ı Hakk’ın değer verdiği, karşılığında mükâfat yazdığı şey insanın ihlâsı, iyi niyeti ve samimiyetidir.

Mü’minlerin emîri Hız. Ömer -radiyallahu anh-, Resûlullah’ı -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyururken dinledim, dedi: “Yapılan işler niyetlere göre değeriendir. Herkes yaptığı işin karşılığını niyetine göre alır. Kimin niyeti Allah’a ve Resûl’üne varmak, onlara hicret etmekse, eline geçecek sevap da Allah’a ve Resûl’üne hicret sevabıdır. Kim de elde edeceği bir dünyalığa veya evleneceği bir kadına kavuşmak için yola çıkmışsa, onun hicreti de hicret ettiği şeye göre değeriendir.”

(Buhârî, Bed’ü’l-vahy 1, İmân 41, Nikâh 5, Müslim, İmâret 155. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Talâk 11; Tirmizî, Talâk 24İbni Mâce,

Yapılan işlerden sevap kazanabilmek için o işlere iyi niyetle başlamak gerekir.

Niyetin kalben yapılması önemli olduğu için, bunu ayrıca dille söylemek şart değildir. Allah rızası gözetilmeden yapılan işlerden sevap kazanılamaz. İnsan görüldüğü gibi olmalı, dünyevî bir çıkar için dini kullanmamalıdır. İhlâs, niyet sağlamlığı demektir.

Mü’minlerin annesi Ümmü Abdullah Âişe radiyallahu anhâ’dan rivayet edildiğine göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

- “Bir ordu Kâbe’ye saldırmak üzere yola çıkacak; bir çöle geldiklerinde baştan sona bütün ordu yere batacaktır.” Hız. Âişe der ki, bunun üzerine ben, Yâ Resûlallah, onların arasında ticaret için yola çıkanlar ve kötü niyetli olmayanlar varken niçin hepsi birden yere batacaktır? diye sordum.

Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: - “Hepsi birden yere batacak, âhirette yeniden diriltilip niyetlerine göre hesaba çekileceklerdir” buyurdu. (Buhârî, Hac 49, Müslim, Fiten 4-8. Tirmizî, Fiten; İbni Mâce,

“Yapılan işler niyetlere göre değeriendir” hadisi, insanın kazanacağı sevap ve günahlar ile yakından ilgili ve son derece önemlidir. Ahmed İbni Hanbel, Ebû Dâvûd, Tirmizî, Dârekutnî gibi büyük âlimler, bu hadisle, İslâmiyet’in üçte birini anlamının mümkün olduğunu söylemişlerdir. İmâm Şâfiî, bu hadisin yetmiş ayrı konuyla ilgisi bulunduğunu, bu sebeple de onu din ilminin yarısı saymak gerektiğini belirtmiştir. İmâm Buhârî ise, kitap yazanlara bir nasihatte bulunarak, eserlerine bu hadisle başlamalarını tavsiye etmiştir.

facebook ve instagram adreslerimizden resimli ayet ve hadisleri takip edebilirsiniz

fecrdergisi/faceboobk - fecrmescidi/instagram

Dünya şu dört şey ile ayakta durur

1 -Alimlerin ilmi

2 -Yöneticilerin adaleti

3- Zenginlerin cömertligi

4-Fakirlerin duası

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI
www.fecrdergisi.com